

Wat is Samenwerken aan Veiligheid?

- Tegenwoordig ook vaak genoemd:
- Safety-focused (of Safety-organized) en Strength-based Practice. Bekendste voorbeeld Signs of Safety.
- Dus gebaseerd op ouders in hun kracht zetten werken, **maar (en)** altijd *gericht op veiligheid*.

*Nieuwe naam: ‘Samenwerken aan Veiligheid’,
onder die paraplu ook Geweldloos Verzet etc.*

Waarom een framework?

- Om je gedachten te ordenen
- Om op tafel te krijgen wat er ‘in je achterhoofd’ zit
- Om een evenwichtig beeld te bevorderen
- Bevordert precieze formuleringen
- Alle feiten op tafel geeft de ouders vertrouwen
- Het invullen met het netwerk zorgt ervoor dat iedereen zich ‘door de casus ploegt’
- Het visuele aspect bevordert het overzicht

Het Framework; 4 domeinen

1. Waar zijn we bezorgd over?	2. Wat gaat er goed?	4. Wat moet er gebeuren?
Zorgen; Complicerende factoren	Bestaande krachten Wat is er nu al aan veiligheid	
3. Waar zijn we op een schaal van 0 tot 10?		

Assesment en planningsformulier

Signs of Safety Assesment en planningsformulier

Wat zijn onze zorgen	Wat gaat er goed	Wat moet er gebeuren
<p>Schade in het verleden: (wat is er gebeurd waar we ons zorgen over maken betreffende deze of andere kinderen in de zorg van deze ouders)</p> <p>Waar zijn we bang voor?</p> <p>Complicerende factoren: (Wat maakt het creëren van veiligheid voor kinderen en werken met deze familie gecompliceerder)</p>		<p>Doel: (Wat moet er gebeuren zodat de casus gesloten kan worden.)</p> <p>Doel: (Wat moet er gebeuren zodat de casus wil sluiten.)</p> <p>Veiligheidsdoelen van de instelling</p> <p>Veiligheidsdoelen van de familie</p> <p>Wat moet er gebeuren: (Wat denken de organisatie en de familie dat de volgende stap is in het werken naar het behalen van deze doelen)</p>
<p>Veiligheidsschaal:</p> <p>Op een schaal van 0 tot 10, waar 10 betekent iedereen weet dat de kinderen veilig genoeg zijn zodat de organisatie de casus kan sluiten en 0 betekent dat de situatie zo slecht is voor de kinderen dat zij niet langer thuis kunnen wonen, waar plaatsen we de situatie?</p> <p>0 10</p>		

Veiligheidsplan

RqIrhq lalhrIa hr al aalhrI lahlfaf Afkcvkasdki dhaslhf
 ALSDFC kasc, zckj `szdk bf sckgf kj sdf ks`dtk `sdl fslf
 Awrqr
 R qwrqr qert wet wet ewtg wtg weg aerg aerg aerg r
 Ag aerg h aerg sergh ersth srthdng; ae.z vxlbv ,zsnv sdv
 ls bdv zdfv
 Dfb dfznbladsfn gvlkdsnlv dfl bdszflhgv l:zdsfv lds
 fgl:sn.vdvlvn dszl vzdlsv vcvx lzdfljv ;asdnglasc ,xcj vt:sd
 nv.x.xcnl vjzs; v:kdsfv` clv ndslv ,.x nlxcv `sd
 haevzcpzxc `sc `sc` scn j o h o i ig oo hjp jpi h h oi
 hohooq ugyo jvhgcj jh yxg fkufkvoudg b:g f! bi gk vlb k
 v.kvk g bk gvk go; go:ugb lbkjgho;hh ;oho;hb/
 ho;h/kbkjhvoyt7dip8i ygv;hyf piugb
 kjbho;ugljuglkbjjug;ougb/kjlvb;iy
 favt;hvt;ig;uvchbl;@:glib;gila;g;lk;gila;ki;kg;k.

Hoezo, een 'paradigmaverschuiving'?

'Vroeger'

Praten

'Inzicht'

Het geweld stopt dan

veiligheid

Nu

Een veiligheidsplan
'afdwingen', met controle
door een netwerk

'Inzicht'...of niet
(door een actief netwerk
wordt de kans op inzicht
vergroot)

Maar...

It's “simple, but not easy”

(Einstein)

Principe

De belangrijkste factor om verschil te maken
in het leven van kwetsbare kinderen is ...

relaties aangaan...

relaties tussen professional en de familie
(partnerschap) en

relaties tussen professionals onderling
(professionele samenwerking)

Principe

De beste manier om fouten in de
jeugdhulpverlening te verminderen
is....

toe te geven dat je het wel eens fout
kunt hebben

Munro, E. (2002). Effective child protection.
London: Sage. p.141

Proberen stevig te staan door
uit te stralen dat je het beter
weet of gelijk hebt.....

Zo voorzichtig opereren en
'meepraten met ouders' dat
het inderdaad onduidelijk is,
dat er dus niets gebeurt.....

Praktische uitgangspunten voor het creëren van partnerschap

- Respecteer de cliënten als mensen met wie samenwerken de moeite waard is
- Werk samen met de persoon en niet met het misbruik
- **Erken dat samenwerken mogelijk is, ook onder dwang**
- Erken dat elk gezin signalen van veiligheid heeft
- Blijf gericht op veiligheid
- Onderzoek wat de cliënt wil

Samenwerken aan Veiligheid (1)

- Samenwerken aan Veiligheid en alle andere paraplu's en namen:
- Overeenkomst is nadruk op **Krachtgericht werken** *en tevens* **Veiligheidsgericht werken**.

Samenwerken aan Veiligheid (2)

- In praktijk gaat er veel mis:
- *Blijven hangen in ondersteunen van ouders*
- *Blijven hangen in opbouwen van een relatie*
- *Blijven hangen in oplossen van kleine problemen*
- Kortom : Verlies van een focus.
- Daarom: *Het veiligheidsplan.*

Een effectief veiligheidsplan

- Een veiligheidsplan is altijd een *actieplan*, iets ***niet*** meer doen kunnen we niet meten.
- Dus de pleger moet als hij geweld heeft gebruikt om op te voeden, werken aan *alternatief gedrag*.
- Er moet *altijd* gewerkt worden aan *stressoren en triggers*, liefst met behulp van een dagboek.
- Daarnaast verwachten we actieve inzet van de ouders ten aanzien van zich laten controleren, contacten met het netwerk uitbreiden.

Echter:

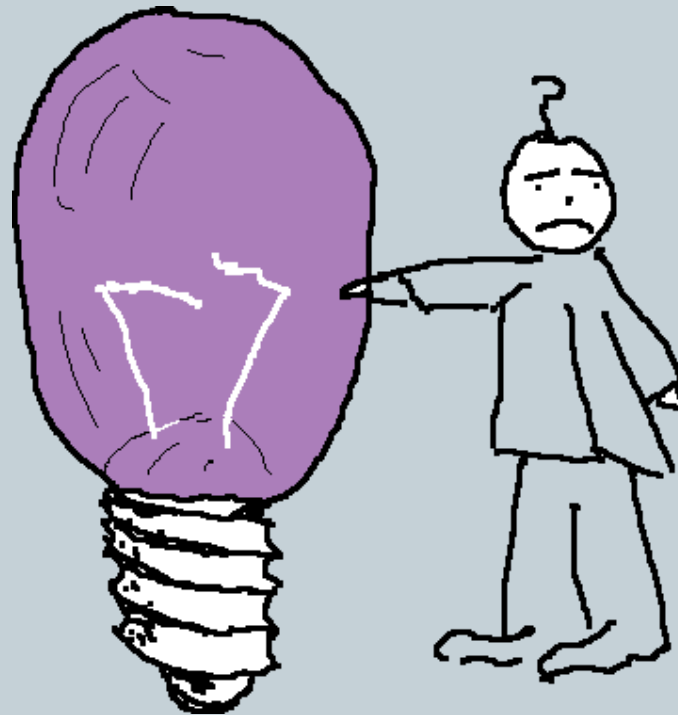
Hoe komen we daar?

“Solutions are derived from details, not from generalizations”.

Andrew Turnell

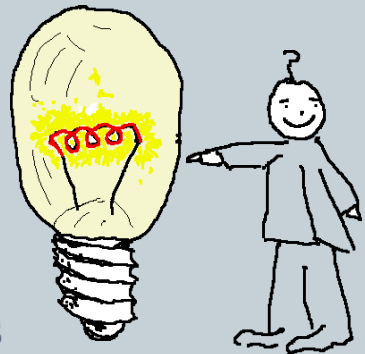
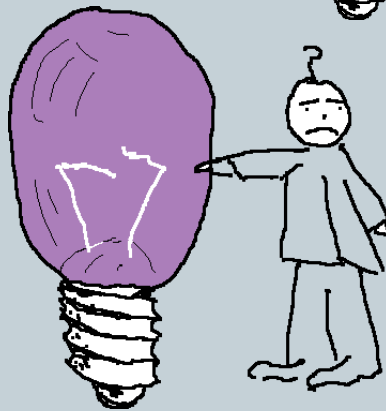
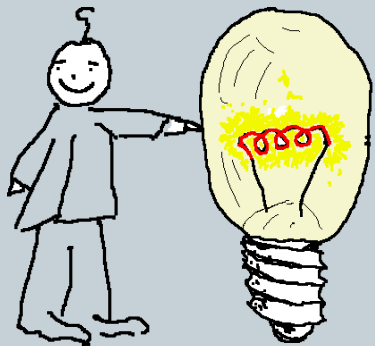
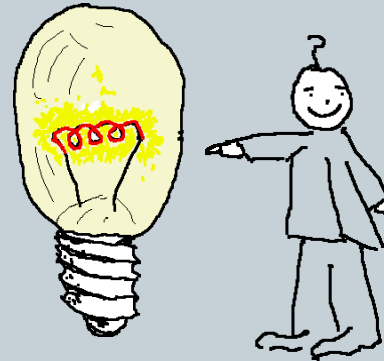
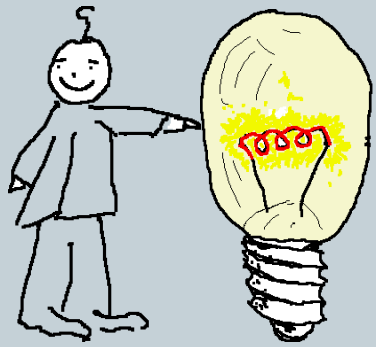
Maar eigenlijk is veiligheid alleen te bereiken met behulp van een netwerk.

Anders wordt het plan weer: beloven dat je het niet meer doet en in therapie gaan...

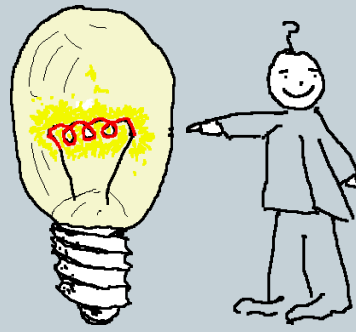
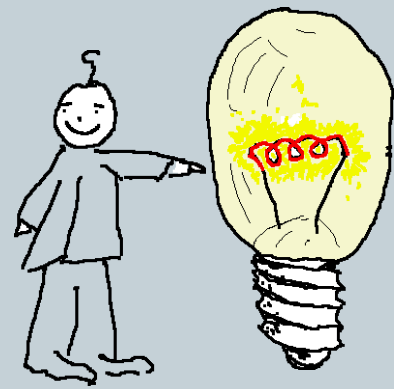

Die gloeilamp lijkt toch echt steeds kapot te gaan

Susie Essex and Margaret Hiles. August 2008

De gloeilamp is nog steeds kapot...

...Maar we hebben er een geheel nieuw systeem om heen gebouwd!

Essentie van Veiligheidsplanning

- Moeilijk uit te leggen.
- Kijk eens naar het verschil tussen deze 2 plannen
- Beide werkers noemen het een 'veiligheidsplan'

Depressie / verwaarlozing, PLAN A

- Moeder praat wekelijks met haar therapeut
- Moeder gaat maandelijks naar de psychiater
- Moeder doet mee aan een vrouwen groep om haar ervaringen te delen
- Ouders gaan in relatietherapie voor ze weer bij elkaar gaan wonen
- Ouders krijgen 'handvatten' voor opvoeden.
- Moeder geeft voortaan op tijd aan als het niet goed gaat.
- Ze kan altijd bellen met iemand uit haar netwerk

Depressie / verwaarlozing, PLAN B

- A,B en C komen dagelijks langs volgens een rooster
- B,D,E en F bellen elke avond en elke ochtend. Als moeder niet opneemt schakelen ze A, B en G in om langs te komen
- Moeder schaaft elke dag haar stemming, als het onder een 6 is, neemt ze contact op met X, Y en Z om te bespreken of ze voor de kinderen kan zorgen en wie er bij haar moet zijn
- Y en Z bespreken regelmatig met de kinderen hoe het gaat met moeder
- De lerares houdt de kleding en verzorging in de gaten, zo nodig trekt ze aan de bel bij Y en A.

Maar dus altijd een netwerk nodig..

It is hard to imagine that we really could provide safety with just the 2 people (the parents) we were worried about in the first place....

Dan Koziolk (??)

In deze maatschappij...

We seem to believe nowadays that it just takes a mother and a therapist to safeguard or heal the child....

Andrew Turnell

Vergelijk met: Kevin Campbell

People are traumatized in relationships,

And they can only heal in relationships..

Aangehaald door: Kevin Campbell

Dus geloven we dat netwerken nodig zijn?

Ja. we geloven het, maar in ons land werkt dat niet zo...

Zeggen de Hollanders, Vlamingen, Amerikanen, Zweden...

Dus geloven we dat netwerken nodig zijn?

In ons land echter zijn de relaties met families alleen maar beschadigend..

Ik zie het niet als taak hieraan te werken

We zijn nu eenmaal gebonden aan het privacy systeem

En andere excuses...

(moet we niet meer aan preventie gaan doen..?)

The system..

- The family said, “The system will only help you when it’s already too late.”
- The social worker said, “I came into this job to help people, but our systems get in the way.”
- The manager said, “We know we need to do things differently, but we have to work within the systems we have been given.”
- The director said, “We’ve got an exciting new vision for empowering people, but our systems take so long to catch up.”
- The Minister said, “The first thing you learn in this job is how hard it is to change the system.”

The system...

But there was no system,
so the system said nothing...

(Alex Fox)

In ons land werkt dat niet want...

Onze zwaarste families hebben niemand,
iedereen is onbetrouwbaar, iedereen
heeft ruzie...

Misschien leeft de Vlaamse Burger wel
het meest geïsoleerd?

Op zich kennen we die verhalen..

Overal de zelfde bezwaren, deels 'gejokt'.

In Vlaanderen extreem? Ik weet het niet.
Wel veel intergenerationeel trauma,
seksueel misbruik, armoede en
alcoholisme door meerdere generaties,
onder andere door massaontslagen bv.

Wat te doen daarmee?

In Sporen: veel netwerken, “voor het eerst iets wat werkt..”

Toch nadere studie nodig: wat is aanvullend nodig, Stelsel therapie?

Indirecte beniddeling? ReAttach therapie?

Het is toch ook 'eng'

Natuurlijk is het eng !! Overal
koudwater-vrees

Verhaal over onze eerste netwerk
bespreking 'per ongeluk' in Zeeland..

Interview Sporen:

Wat heeft je vooral gemotiveerd en geïnspireerd om je netwerken te gaan opzetten..?

(gehoopte antwoord: onderdeel x van jou mooie training, Eric”)

Antwoord Teamleider Sporen:

Eh.....

“Dat mijn baas heeft gezegd dat het echt moest...”

Dus:

Deze beweging is haast niet in te gaan,
zonder steun op alle niveaus.

Het is echt een keuze, en heeft
begeleiding nodig op alle niveaus

Valkuilen mocht je zoiets besluiten:

Organisaties die elkaar tegenwerken,
i.p.v. complimenten geven over wat er al
goed gaat.

Organisaties kunnen zich bedreigd
voelen

Bedreigingen die gevoeld worden:

Is het niet goed wat we deden? (voorbeeld
teamleiders Jeugdzorg Zeeland)

Zijn wij overbodig / minder belangrijk?
(hoe kunnen we dit samen doen?)

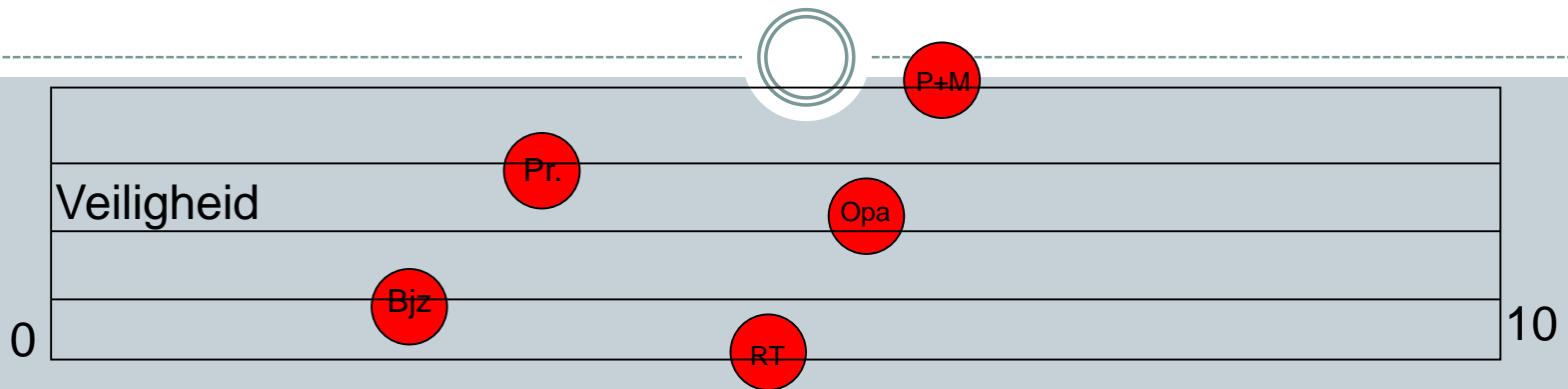
Gevaar tussen / binnen organisaties:

De zoektocht naar de definitie van: wat is goed genoeg / MaNo? Etc.

Samenwerken onder (en zonder) drang is altijd mogelijk en situaties voor kinderen kunnen altijd verbeteren...

Per definitie zal iedereen een eigen invulling geven aan veiligheid

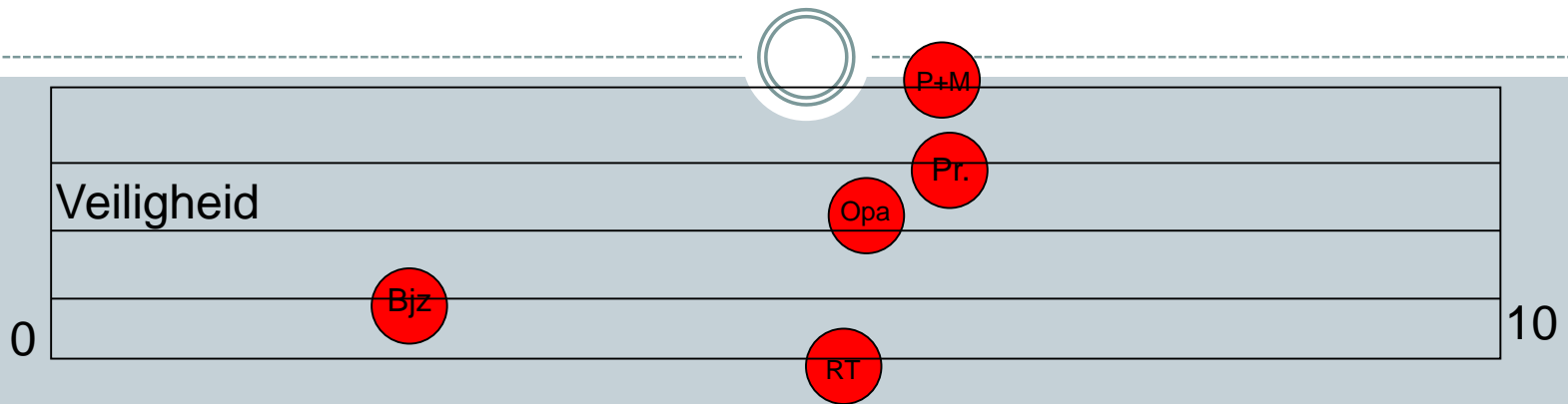

Doel van Partnering for Safety is 'iedereen minstens op een 8 te krijgen', door een zorgvuldig proces van veiligheidsplanning

Fout:

Waarom kom je niet bij ons?

Waarom sluit je je niet bij de meerderheid aan?

Goed:

Wat moet er gebeuren om ook hoger te komen?

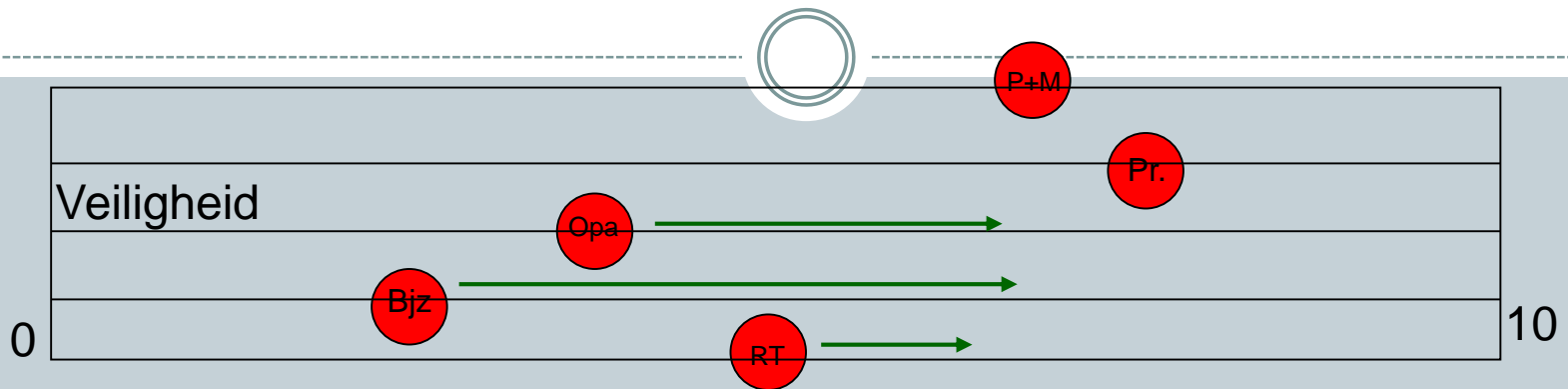
Wat moeten ouders doen zodat jij hoger komt?

Hoe kunnen wij ouders hierbij ondersteunen?

Nederland: 'Bij twijfel niet inhalen...'

'Er is meer onderzoek nodig'

Bij verwarring: niets doen, 'verlamming'.

Partnering for Safety:

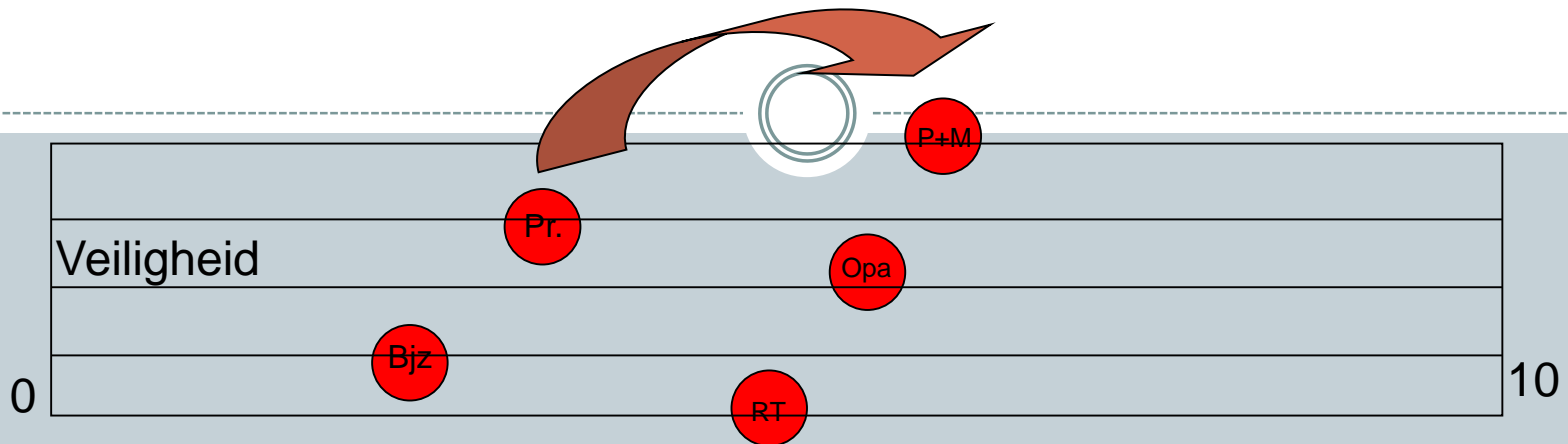
Bij twijfel over wat er aan de hand is juist veel doen.

'Voor de zekerheid'.

Fout:

Waarom sta jij zo hoog?

Zie jij niet hoe erg deze ouders zijn?

Goed:

Wat zie jij aan veiligheid wat ik (nog) niet zie?

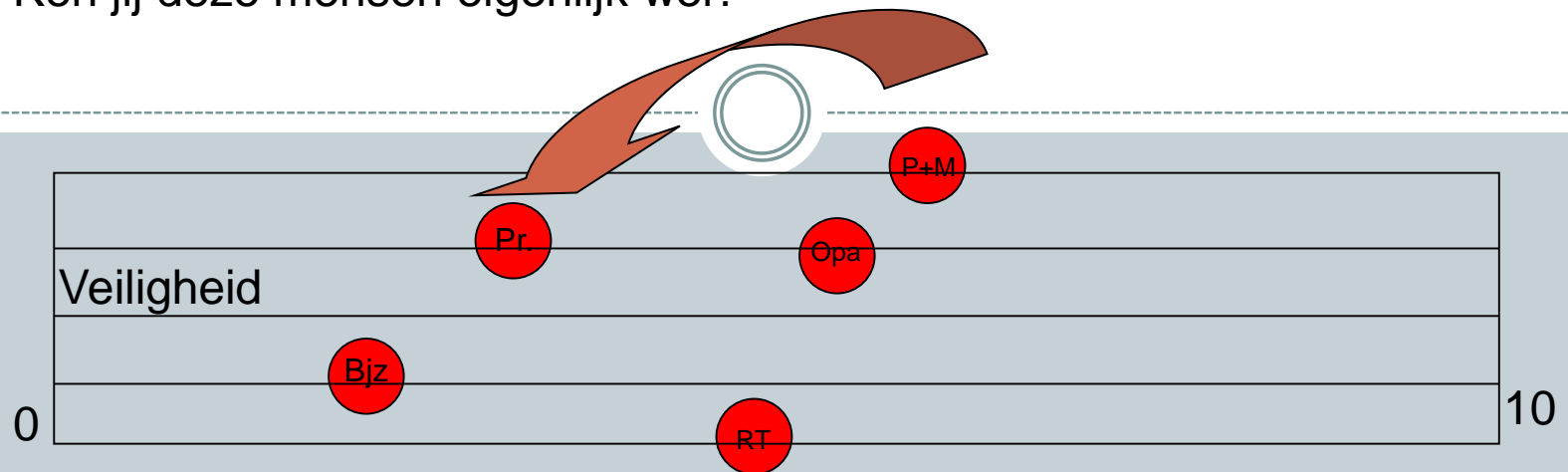
Zal ik vertellen wat ik graag zou willen zien zodat ik me bij je aan kan sluiten?

Fout:

Wat stom dat jij ouders niet vertrouwt..

Waarom ben je altijd zo negatief?

Ken jij deze mensen eigenlijk wel?

Goed:

Wat moeten ouders dan precies laten zien?

Wanneer zou jij wat geruster worden?

Wat kan ik ouders laten doen om een goed plan te maken?

Dus mijn advies is: let op loopgravenoorlog

Probeer altijd veiligheid voor kinderen te bevorderen en in actie te komen.

Probeer te zoeken altijd naar een ‘werkbare context’, maak ook gebruik van elkaar daarin.

Nog wat tips 1:

Besef dat *iedereen* onder grote druk staat.

Pas op voor containerbegrippen als ‘veiligheidsplan’, vooral als je dat als opdracht aan *iemand anders* geeft |!

Nog wat tips 2:

Zelfde geldt voor het moderne begrip: ‘Trajectory’. Zijn begrippen die meer kwaad dan goed kunnen doen indien niet goed uitgelegd of uitgewerkt...

Onze partner organisaties zijn net zo goed onze cliënten.

Nog wat tips 3:

Let ook op tussen organisaties voor situaties waar *iedereen* 'iets' kan doen, maar *niemand* 'genoeg' kan doen

Oplossing: slim gebruik maken van je inzet, uitwisselen?

Nog wat tips 4:

‘Pakketjes schuiven’ is niet *tegelijkertijd* niet genoeg kunnen doen, maar *beurtelings* niet genoeg kunnen doen.

Mijn flop: Risicotaxatie instrument werd doorschuif instrument in Zeeland...

In conclusie 1:

Mijns inziens gaat het *niet* zozeer om de vergeefse zoektocht naar de Heilige Graal van: “Waar ligt de grens?”

(denk aan al die verschillende scores bij mijn eerdere muziekbalk)

In conclusie 2:

Het gaat meer over: Geloven we als regio dat kinderen en families beter af en veiliger zijn, ingebed in een netwerk, is ons doel herstel van relaties zodat werkelijk heling van trauma kan plaats vinden?

In conclusie 3:

Zo ja, hoe kunnen we daar samen zo goed mogelijk in worden?

Hoe kunnen we met beperkte middelen optimaal samenwerken hierin?

Hoe kunnen we leren om in elk gezin voldoende 'skillful use of authority' uit te oefenen?